

OSIEDLA NA KOZŁÓWCE

Osiedle wchodzi w skład dzielnicy XII
Bieżanów-Prokocim.

Jedno z większych osiedli w Krakowie. Zasadnicza część osiedla powstała w latach 1967-1973 wg projektu A. Kędzierskiego, w kolejnych latach prowadzone były już tylko pojedyncze inwestycje. Budynki pięcio- i

jedenastokondygnacyjne powstały w technologii wielkblokowej i wielkopłytywowej. Ostatni duży budynek wielorodzinny (wzorowany na chińskiej pagodzie) został wybudowany przez spółdzielnię mieszkaniową Na Kozłowie w 2007 r. już w technologii „tradycyjnej”. W sumie powstało tam 65 budynków wielorodzinnych, w których znajduje się około 5300 mieszkań. Mieszka w nich 12 700 osób zameldowanych na pobyt stały i czasowy. Powierzchnia osiedla to około 39 ha.

Na Kozłowiec tworzone budynki zaprojektowane w sposób maksymalnie oszczędny, powierzchnie mieszkań były w pobliżu dolnej granicy norm. Powierzchnia typowego mieszkania M-4 wynosiła zaledwie 44 m², mieszkania M-3 – 34 m². W latach 2005-2008 dokonano dociepleń ścian zewnętrznych wszystkich bloków na osiedlu. Stale trwają prace polegające na odnowieniu chodników i miejsc parkingowych, których na osiedlu brakuje.

Osiedle bardzo dobrze wyposażone w infrastrukturę usługową. Działają tam pawilony handlowo-usługowe, pawilon gastronomiczny, apteki, poczta, szkoły, przedszkola, ogródki jordanowskie i żłobek. Stowarzyszenie „U Siemachy” prowadzi na osiedlu dzienny ośrodek socjoterapii (ognisko wychowawcze, świetlica i in.). Większość osiedla podlega pod parafię Matki Bożej Dobrej Rady w Prokocimiu Starym, część bloków przy ulicy Spółdzielców i Nowosądeckiej należy do parafii Matki Boskiej Różańcowej na Piaskach. Osiedle cieszy się wśród mieszkańców Krakowa opinią dosyć niebezpiecznego.

W 1965 doprowadzono linię tramwajową wzdłuż ulicy Wielickiej, a obecnie nowa linia przechodzi obok osiedla Na Kozłowie, aż do Kurdwanowa wzdłuż ulicy Nowosądeckiej. W 2009 r. Rada Miasta Krakowa uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania dla przylegających do osiedla od północy i wschodu terenów zielonych wzdłuż cieków wodnych. Został tam zaplanowany Park Rzeczny Drwinka.

Osiedle Albertyńskie

Osiedle wchodzi w skład dzielnicy XVI Bieńczyce.

Nieduże osiedle mieszkaniowe zlokalizowane w północnej części Nowej Huty. Osiedle powstało 1962-1967, a następnie po dziesięciu latach rozbudowane. Pierwotnie nosiło nazwę "XX-lecia PRL". Przemianowane na

osiedle Albertyńskie na początku lat 90-tych w nawiązaniu do wezwania tamtejszego kościoła parafialnego – parafia św. Brata Alberta na osiedlu Dywizjonu 303.

Na osiedlu znajdują się 23 bloki wielorodzinne, głównie pięciokondygnacyjne. Większością budynków zarządza spółdzielnia mieszkaniowa Victoria. Pojedyncze bloki są zarządzane przez PPU ADREM w imieniu wspólnot mieszkaniowych. Na pobyt stały i czasowy zameldowanych jest tam 4 900 osób. Powierzchnia osiedla to 18,5 ha. Poważnym utrudnieniem dla mieszkańców jest niewystarczająca liczba miejsc parkingowych. Na osiedlu i w jego bezpośrednim sąsiedztwie brakuje większych terenów zielonych na potrzeby wypoczynku i rekreacji.

Osiedle jest dobrze wyposażone w infrastrukturę społeczną. Znajduje się tam szkoła podstawowa nr 100 im. Adama Mickiewicza oraz przedszkole. Działają liczne punkty usługowe i handlowe. We wschodniej części osiedla posadowiony jest dom turystyczny Lipsk oferujący 100 niedrogich miejsc noclegowych. Bardzo dobry dostęp do komunikacji publicznej – aleją Andersa, w północnej części osiedla – kursują liczne tramwaje (numery 9, 10, 14, 16, 17, 21, 40) i autobusy.

Osiedle Bieńczyce

Osiedle wchodzi w skład dzielnicy XVI Bieńczyce.

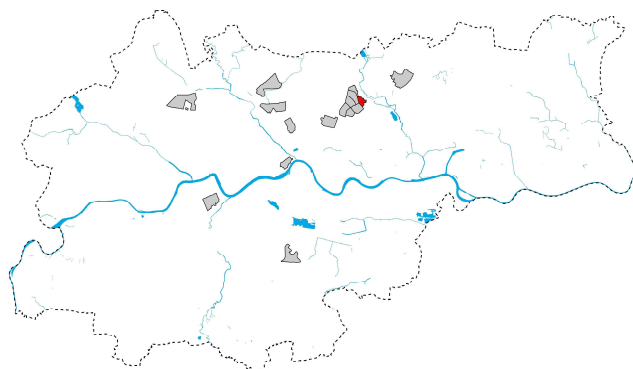
Osiedle zlokalizowane jest na północ od centrum Nowej Huty. Powierzchnia osiedla (obszar zabudowany blokami wielorodzinnymi) to 11,5 hektara. Na tym obszarze w 15 budynkach zameldowanych jest na pobyt stały i

czasowy 2 000 osób. Większością obiektów zarządza Spółdzielnia Mieszkaniowa Jutrzenka, dwoma budynkami zaradzają wspólnoty mieszkaniowe. Budynki w ostatnich latach w większości zostały docieplone i pomalowane, prowadzone są także remonty klatek schodowych.

W latach 1967-1977 powstał na osiedlu kościół pw. Matki Bożej Królowej Polski, zwany też Arką Pana. Był to pierwszy kościół wewnątrz osiedli nowohuckich. W latach 1990-1997 powstało na osiedlu pierwsze w Polsce Hospicjum św. Łazarza.

Dostęp do podstawowych usług i punktów handlowych zapewnia duże targowisko z obiektami handlowymi u zbiegu ulic Bieńczyckiej i Obrońców Krzyża. Na osiedlu działa zespół szkół z technikum gastronomiczno-hotelarskim. Pozostałe szkoły, przedszkola i inne punkty usługowe znajdują się w bezpośrednim otoczeniu osiedla.

Obszary rekreacyjne dla mieszkańców osiedla Bieńczyce to częściowo urządzona zieleń w dolinie rzeczki Dłubni, wraz ze stawem, która znajduje się od północnego wschodu osiedla. Dobre połączenia komunikacyjne transportem publicznym zapewniają liczne autobusy i tramwaje zatrzymujące się na przystankach przy ul. Bieńczyckiej.

Osiedle Azory

Osiedle wchodzi w skład dzielnicy IV Prądnik Biały.

Jedno z największych osiedli mieszkaniowych w Krakowie, wybudowane pomiędzy ul. Opolską a torami kolejowymi.. Zostało wzniesione w latach 1962-1977 wg projektu M. Turskiego i J. Camuczyńskiego. Budynki

pięcio- i jedenastokondygnacyjne powstały w technologii wielkoblokowej. Jest to jedno z największych osiedli mieszkaniowych w Krakowie. Na obszarze 52 hektarów mieszka ponad 15 000 osób zameldowanych na pobyt stały i czasowy. Znajdują się tam 62 budynki mieszkalne. 22 dużych bloków znajduje się w zarządzie spółdzielni mieszkaniowych, w większości w Spółdzielni Krakus. Liczne budynki są także zarządzane przez wspólnoty mieszkaniowe oraz ZBK.

W obecnym kształcie Azory usytuowane są między ul. Radzikowskiego, parkiem Wyspiańskiego powstałym na miejscu dawnego fortu, ul. Opolską oraz torami kolejowymi. Bloki te znajdują się głównie przy ulicy Stachiewicza, Makowskiego, Jaremy, Czerwieńskiego i ulicy Weissa (5-kondygnacyjne) oraz Różyckiego, Chełmońskiego, Jaremy i Stachiewicza (11-kond.), natomiast domki jednorodzinne w pobliżu ulic Chełmońskiego, Radzikowskiego i Murarskiej. Część budynków była w ostatnich latach modernizowana, ale niektóre ciągle jeszcze czekają na zainteresowanie ze strony właścicieli.

Na osiedlu istnieje bardzo silnie rozbudowana infrastruktura społeczna: ośrodek zdrowia, szkoły podstawowe, gimnazjum i szkoły średnie, kilka przedszkoli i żłobek, biblioteka, apteki, liczne sklepy i punkty usługowe. Połączenia komunikacją publiczną z innymi dzielnicami miasta zapewniają liczne przystanki autobusowe znajdujące się niemal z każdej strony osiedla, a centrum komunikacyjne stanowi pętla autobusowa wewnątrz osiedla. Tereny rekreacji i wypoczynku dla mieszkańców osiedla to przede wszystkim Parki Krowoderski oraz Wyspiańskiego, znajdujące się po wschodniej stronie osiedla.

Osiedle Podwawelskie

Osiedle wchodzi w skład dzielnicy VIII Dębniki.

Osiedle¹ zlokalizowane na prawym brzegu Wisły, w bezpośrednim sąsiedztwie Wzgórza Wawelskiego. Znajduje się tam 40 budynków wielorodzinnych w których znajduje się 3476 mieszkań oraz 5 pawilonów

usługowych. Ta substancja jest zarządzana przez spółdzielnię mieszkaniową Podwawelska. Posadowienie osiedla na podmokłych łąkach i terenach zalewowych spowodowało, że podczas powodzi teren jest podtapiany, a piwnice zalewane wodami gruntowymi

Osiedle zostało zaprojektowane przez W. Cęckiewicza. Pierwsze budynki powstały w 1967 roku, a większość budynków została ukończona do połowy lat 70-tych. Od 1999 roku, zarządzająca osiedlem spółdzielnia mieszkaniowa Podwawelska buduje co kilka lat kolejne budynki wielorodzinne, stopniowo dogęszczając osiedle i wykorzystując niezabudowane dotychczas działki. Obecnie na obszarze osiedla o powierzchni ok. 38 ha mieszka 8 000 osób zameldowanych na pobyt stały i czasowy. Jest to typowe wielorodzinne osiedle z zabudową wielkopłytową, z budynkami pięcio- i jedenastokondygnacyjnymi. Osiedle zadbane i dobrze wyposażone w zielen (Karwińska 2008).

Osiedle jest doskonale skomunikowane z pozostałymi częściami Krakowa. Głównymi arteriami wyprowadzającymi ruch z osiedla są ulice: Kapelanka, Monte Cassino oraz Konopnickiej, wzdłuż których kursują liczne linie autobusowe oraz tramwajowe. Osiedle jest dobrze nasycone infrastrukturą społeczną, usługową oraz handlową. Znajduje się tam żłobek, kilka przedszkoli, szkoły, dom kultury, liczne przygodnie specjalistyczne, kościoły, działa kilka organizacji pozarządowych, banki, poczta, hotele. Poważnym kłopotem dla mieszkańców osiedla jest niedostatek miejsc parkingowych.

Na osiedlu nie ma większych terenów zielonych, ale mieszkańcy w celach rekreacyjnych i wypoczynku korzystają z nieodległych bulwarów wiślanych, Zakrzówka oraz zieleni wzdłuż rzeczki Wilga..

¹ Wykorzystano m.in. informacje zawarte w *Programie rehabilitacji zabudowy blokowej dla osiedla Podwawelskiego w Krakowie. Projekt opracowany celem przedłożenia do Wydziału strategii i rozwoju miasta przy Urzędzie miasta*, sierpień 2010 r.

Dąbie

Osiedle wchodzi w skład Dzielnicy II Grzegórzki.

Dąbie to jedna ze starszych części Krakowa, położona na lewym brzegu Wisły. Obecnie zabudowane jest głównie podłużnymi blokami pięciokondygnacyjnymi oraz jedenastokondygnacyjnymi. Pomiędzy

blokami w kilku miejscach znajdują się starsze, niewielkie budynki mieszkalne. W ostatnich latach cała dzielnica Grzegórzki przeżywa boom inwestycyjny, co zaowocowało także kilkoma nowymi inwestycjami mieszkaniowymi na Dąbiu. Dąbie ma powierzchnię około 16,5 ha i mieszka tam stale lub tymczasowo 4,7 tys. osób.

Dąbie usytuowane jest pomiędzy Wisłą a Aleją Pokoju. W 1961 roku wybudowano na Wiśle stopień wodny Dąbie, wraz z niewielką elektrownią, a koroną zapory została poprowadzona droga – dojazd ul. Ofiar Dąbia. Od 1962 roku rozpoczęto budować na Dąbiu pierwsze bloki mieszkalne, a inwestycja została zasadniczo ukończona do początku lat 70-tych. Osiedle jest zarządzane przez spółdzielnię mieszkaniową Wspólnota-Dąbie.

Osiedle jest bogato wyposażone w infrastrukturę społeczną: przedszkola, szkoły, biblioteka, liczne punkty usługowe i handlowe. Od wschodu Dąbie graniczy z Centrum Handlowo-Rozrywkowym Plaza Kraków, gdzie znajduje się multiplex kinowy a także bardzo wiele sklepów.

Mieszkańcy tego obszaru mają dogodne połączenia komunikacją publiczną z innymi dzielnicami Krakowa dzięki licznym tramwajom i autobusom, które zatrzymują się na przystankach przy Alei Pokoju. Liczne i bardzo atrakcyjne są tereny zieleni i rekreacji w otoczeniu Dąbia, a w szczególności bulwary wiślane oraz nieodległy Park Lotników Polskich.

Osiedle II Pułku Lotniczego w Krakowie

Osiedle wchodzi w skład Dzielnicy XIV Czyżyny.

Osiedle mieszkaniowe znajdujące się w zachodniej części Nowej Huty. Wybudowane zostało w latach 1978-1988 przez Spółdzielnię Mieszkaniową Czyżyny. Najnowsze budynki zostały oddane w ostatnich latach. Prowadzona

jest tam także intensywna działalność modernizacyjna i remontowa (docieplanie budynków, remont dachów, modernizacja infrastruktury technicznej, malowanie klatek schodowych itp.). W ostatnich dwóch dekadach uzupełniano też infrastrukturę bytową i społeczną, budowano parkingi. W planach dalsze prace modernizacyjne i remontowe (Karwińska 2008). Zasoby mieszkaniowe SM Czyżyny na osiedlu II Pułku Lotniczego to 17 budynków mieszkalnych, a także dwa pawilony handlowe. Dodatkowo kilka budynków, wybudowanych przez inne podmioty jest zarządzana przez wspólnoty mieszkaniowe. Najwyższy budynek na osiedlu ma 16 kondygnacji, choć można tam spotkać także niewielkie, trzykondygnacyjne obiekty. W sumie na osiedlu mieszka około 6 800 osób.

Na wyposażenie społeczne osiedla składają się: przedszkole (prywatne), szkoła podstawowa, poczta, przychodnia zdrowia (NZOZ), domy handlowe i szereg punktów usługowych i handlowych. Doskonałe połączenia komunikacyjne z innymi częściami miasta zapewniają licznie linie tramwajowe i autobusowe biegnące nieodległą Aleją Jana Pawła II.

Spółdzielnia Mieszkaniowa Czyżyny zarządza także budynkami zlokalizowanymi w północnej części nieodległego osiedla Dywizjonu 303. Na tym osiedlu, z myślą także o mieszkańcach osiedla II Pułku Lotniczego, funkcjonuje Klub 303.

W pobliżu osiedla II Pułku Lotniczego znajdują się słabo zagospodarowane tereny zielone, wykorzystywane jako tereny spacerowe. Na dłuższe spacery mieszkańcy osiedla udają się do Parku Lotników Polskich i w okolice Muzeum Lotnictwa Polskiego.

Osiedle Jagiellońskie

Osiedle wchodzi w skład Dzielnicy XVI Bieńczyce.

Stosunkowo nieduże osiedle zlokalizowane na północny zachód od centrum Nowej Huty, zajmuje powierzchnię 20,5 ha. Znajdujące się na tym osiedlu budynki mieszkalne, to w zarówno pięcio- jak i

jedenastokondygnacyjne bloki. Osiedle powstało w latach 1965-1969. Obecnie znajduje się tam 19 dużych wielorodzinnych budynków mieszkalnych, których częścią zarządza Spółdzielnia Mieszkaniowa Jutrzenka, wydzielona w 1990 r. ze Spółdzielni Mieszkaniowej Hutnik. Na osiedlu zameldowanych jest na pobyt stały i czasowy 4500 osób.

Osiedle jest dobrze wyposażone w infrastrukturę handlową i usługową. Funkcjonuje tam specjalistyczna przychodnia zdrowia, przedszkole, szkoła podstawowa. Są tam liczne sklepy, apteki i punkty usługowe, które w większości lokalizują się w domach handlowych. Na osiedlu Jagiellońskim działa stowarzyszenie Skrzydła – Centrum Terapii, Sztuki i Integracji. Misją stowarzyszenia Skrzydła jest przywracanie godności osobom i grupom zagrożonym wykluczeniem społecznym dzięki sztuce

Stosunkowo dobrze skomunikowane transportem publicznym z innymi dzielnicami Krakowa – w odległości kilkaset metrów od osiedla znajdują się przystanki licznych autobusów i tramwajów przy Alei Andersa oraz ul. Bieńczyckiej, a także bezpośrednio przy ulicy Broniewskiego.

Osiedle jest pełne zieleni – wzdłuż ulic i chodników rosną nasadzone zaraz po zakończeniu budowy osiedla drzewa. Większym obszarem zieleni są tzw. Planty Bieńczyckie – teren zieleni urządzonej pomiędzy osiedlami Jagiellońskim i Kazimierzowskim. Poważną uciążliwością dla mieszkańców jest niewystarczająca liczba miejsc parkingowych.

Osiedle Kazimierzowskie

Osiedle wchodzi w skład Dzielnicy XVI Bieńczyce.

Osiedle wielorodzinne leżące pomiędzy ulicami Broniewskiego i Aleją Andersa. Trzy duże budynki jedenastokondygnacyjne oraz kilkanaście bloków pięciokondygnacyjnych. Obiekty na osiedlu powstawały od lat 60-tych do

końca lat 80-tych. Osiedle ma powierzchnię 16 ha i mieszka tam około 6 000 osób. Kilka budynków na osiedlu Kazimierzowskim jest własnością Spółdzielni Mieszkaniowej Victoria, część budynków zarządzana jest bezpośrednio przez wydzielone wspólnoty mieszkaniowe. Budynki na osiedlu są ocieplone i w większości odnowione.

Bezpośrednio na osiedlu znajduje się żłobek samorządowy cieszący się dobrymi opiniami. Inne obiekty infrastruktury społecznej znajdują się na nieodległych osiedlach i dostęp do nich nie jest raczej utrudniony. Na osiedlu znajdują się natomiast liczne punkty usługowe i handlowe.

Mieszkańcy osiedla mają bardzo dogodne połączenia komunikacją publiczną z innymi częściami Krakowa dzięki tramwajom i autobusom zatrzymującym się na przystankach przy Alei Andersa.

Większym obszarem zieleni są tzw. Planty Bieńczyckie – teren zieleni urządzonej pomiędzy osiedlami Jagiellońskim i Kazimierzowskim. W okolicy brakuje większych terenów zieleni urządzonej. Poważną uciążliwością dla mieszkańców jest niewystarczająca liczba miejsc parkingowych, w szczególności w okolicy trzech największych budynków jedenastokondygnacyjnych.

Osiedle Niepodległości

Osiedle wchodzi w skład Dzielnicy XVI Bieńczyce.

Osiedle Niepodległości, zlokalizowane jest na północny zachód os centrum Nowej Huty, graniczy bezpośrednio z osiedlem Albertyńskim, a także osiedlem Przy Arce (przez Aleję Andersa) oraz osiedlem Spółdzielczym

(przez ulicę Bieńczycką). Osiedle ma powierzchnię 11,5 ha i jest zamieszkane przez 2 800 osób, zameldowanych na pobyt stały i czasowy. Większością budynków na osiedlu zarządza Spółdzielnia Mieszkaniowa Victoria, kilkoma obiektami także Spółdzielnia Mieszkaniowa Krakus.

Budowa osiedla rozpoczęła się w 1972 r. Pierwsi mieszkańcy wprowadzili się do trzech bloków w 1974 r. W drugiej połowie lat 70-tych powstawały kolejne budynki (tzw. puchatki – bloki w kształcie prostopadłościanu z wejściami do klatek schodowych po dwóch przeciwnych stronach). Budynki na osiedlu mają pięć kondygnacji. Znajduje się tam 18 budynków. W ostatnich latach większość budynków mieszkalnych została docieplona i odnowiona, powstały nowe chodniki i parkingi, które tylko częściowo zmniejszyły problemy związane z parkowaniem.

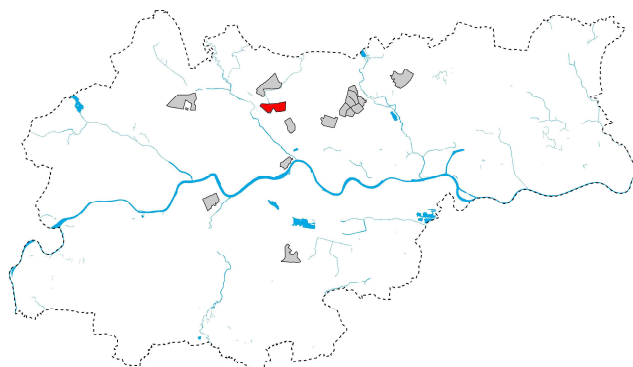
Na terenie osiedla działają liczne punkty usługowe i handlowe, w tym plac targowy Tomex. W odległości kilkuset metrów od osiedla funkcjonuje duże centrum handlowe Carrefour Czyżyny, gdzie obok hipermarketu powstała także galeria handlowa. Na osiedlu funkcjonuje zespół szkół ogólnokształcących. Szkoły podstawowe i średnia, a także poczta i ośrodek zdrowia znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie, na osiedlu Albertyńskim. Mieszkańcy osiedla mają bardzo dogodne połączenia komunikacją publiczną z innymi częściami Krakowa dzięki tramwajom i autobusom zatrzymującym się na przystankach przy Alei Andersa.

Na terenie osiedla znajduje się bardzo dużo starannie zagospodarowanej zieleni oraz trzy place zabaw z huśtawkami, piaskownicami i nowymi ławkami. Brakuje natomiast większych obszarów do sportu i rekreacji.

Osiedle Olsza II

Osiedle wchodzi w skład Dzielnicy III Prądnik Czerwony.

Dosyć duże osiedle mieszkaniowe leżące po południowej stronie ulicy Lublańskiej. Na osiedlu znajduje się 42 budynki mieszkalne, z których większość jest zarządzana przez spółdzielnie mieszkaniowe, głównie Spółdzielnię

Mieszkaniową Ugorek. Są to zarówno bloki jedenasto jak i pięciokondygnacyjne. Na osiedlu o powierzchni 40 hektarów, w wyznaczonych granicach, mieszka na pobyt stały i czasowy 7 400 osób. Osiedle powstało w latach 60-tych

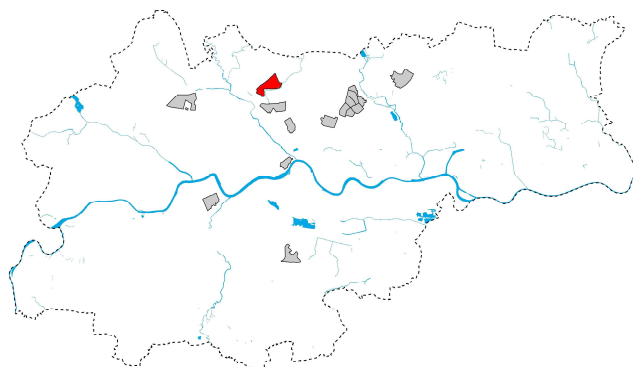
Zaplecze handlowo usługowe zapewniają liczne punkty na osiedlu, a także wybudowane w odległości kilkuset metrów takie obiekty jak: Multikino, Park Wodny, Centrum Handlowe Krokus, hipermarket budowlany OBI. Na osiedlu działają szkoły, przedszkole, domy handlowe i in.

Przy ulicy Akacyjowej powstaje stadion sportowy „Orlik”. Spore obszary zieleni niezabudowanej znajdują się po wschodniej stronie osiedla, w rejonie Muzeum Lotnictwa. Dostępność komunikacyjną, za pośrednictwem transportu miejskiego umożliwiają liczne autobusy kursujące ulicą Lublańską, a także Młyńską i Aleją 29 listopada.

Prądnik Czerwony

Osiedle wchodzi w skład Dzielnicy III Prądnik Czerwony.

Osiedle mieszkaniowe Prądnik Czerwony to jedno z największych osiedli w Krakowie. Jest częścią Dzielnicy III o tej samej nazwie, ale zajmuje jedynie północną część tej dzielnicy. Położone jest po wschodniej stronie ulicy Powstańców,

a od południa dochodzi niemal do ul. Lublańskiej. Osiedle zostało wybudowane w latach 1975-1986, a w późniejszym okresie dobudowywane były pojedyncze obiekty. Osiedle ma powierzchnię 53 ha i jest zamieszkane przez 10 700 osób zameldowanych na pobyt stały i czasowy. Większość budynków to bloki 15, 12 i 10 piętrowe, choć część budynków posiada tylko pięć kondygnacji. Prawie wszystkimi budynkami mieszkalnymi na osiedlu (71 budynków, 3685 mieszkań) zarządza Spółdzielnia Mieszkaniowa Prądnik Czerwony. Większość budynków została w ostatnich latach zmodernizowana i docieplona.

Oprócz zabudowy mieszkalnej znajdują się tam wiele obiektów usługowych i handlowych, m. in.: cztery przedszkola, żłobek, szkoła podstawowa, gimnazjum, ośrodek zdrowia, dwie parafie rzymsko-katolickie, bank, poczta, sklepy spożywcze i znajdujące się w dwóch pawilonach handlowo-usługowych sklepy i punkty usługowe różnych branż, a także ośrodek hipoterapii na terenie Polsadu. Na terenie osiedla prężnie działa Czerwonoprądnickim Domu Kultury, a także Klub Seniora. Na terenie osiedla znajdują się place zabaw dla dzieci, ogród osiedlowy. W południowej części osiedla, pomiędzy ul. Lublańską i Dobrego Pasterza znajduje się Park Dominikański położony wzdłuż potoku Rozrywka, obejmujący część starego drzewostanu po byłych ogrodach dominikańskich. Opracowany projekt jego zagospodarowania zakłada podzielenie go na dwie części – historyczną z ruinami zabytkowego młyna, który ma być odrestaurowany i część sportowo- rekreacyjną. Przy ul. Strzelców powstało Centrum Ratownictwa, gdzie mieści się Straż Pożarna i Komisariat Policji. W bezpośrednim sąsiedztwie osiedla znajduje się kompleks usługowy pomiędzy ulicami Dobrego Pasterza a Bora Komorowskiego gdzie znajduje się Park Wodny, Multikino oraz centrum handlowe Krokus. Połączenia komunikacyjne z innymi częściami Krakowa

zapewniają liczne linie autobusowe mające przystanki przy ul. Lublańskiej, a także autobusy Aleją 29 Listopada oraz ulicą Powstańców.

Osiedla Przy Arce

Osiedle wchodzi w skład Dzielnicy XVI Bieńczyce.

Osiedle położone na północ od centrum Nowej Huty, pomiędzy ulicą Bieńczycką a Aleją Andersa. Nazwa osiedla została przejęta od pobliskiego kościoła zwanego Arką Pana (pierwotnie nosiło nazwę Dąbrowszczaków). Powstało

w latach 1970-1978. Na osiedlu powstało 20 wielorodzinnych budynków mieszkalnych. W większości są to. Większością budynków mieszkalnych zarządza Spółdzielnia Mieszkaniowa Victoria. Kilka budynków jest zarządzanych przez wspólnoty mieszkaniowe, a także przez ZBM. Większość budynków została w ostatnich latach zmodernizowana, docieplona, a także estetycznie pomalowana. Osiedle zajmuje powierzchnię 17,5 ha i zamieszkuje je 5,3 tys. mieszkańców zameldowanych na pobyt stały i czasowy.

Mieszkańcy osiedla mają szeroki dostęp do punktów handlowych i usługowych. Osiedle sąsiaduje od północy z Placem Targowym w Bieńczycach, a od południa z bazarem Tomex. Na osiedlu znajduje się przedszkole samorządowe, a w najbliższej okolicy działa kilka szkół.

Na osiedlu Przy Arce znajduje się fragment tzw. Plant Bieńczyckich, który pełni rolę lokalnego parku. Na osiedlu działa także klub sportowy Felpaw, zbudowano niewielkie boisko do piłki nożnej, a także ogródki jordanowskie (duży plac zabaw dla dzieci pomiędzy blokami 2 a 5 oraz mniejszy za blokiem 2). Naprzeciwko kościoła Arka Pana znajduje się pomnik poświęcony Bogdanowi Włosikowi (został zastrzelony w tym miejscu przez kapitana SB) oraz pozostałym ofiarom stanu wojennego.

Dogodne połączenia komunikacyjne z innymi częściami miasta zapewniają liczne linie autobusowe i tramwajowe, biegnące wzdłuż ulic Bieńczyckiej i Alei Andersa.

Osiedle Ugorek

Osiedle wchodzi w skład Dzielnicy III Prądnik Czerwony.

Osiedle położone na północny wschód od centrum miasta. Dominuje tam wysoka zabudowa mieszkalna (bloki 10-, 9-piętrowe). Na osiedlu znajduje się 35 wielorodzinnych budynków mieszkalnych. Większość z nich (24

bloki) należy do Spółdzielni Mieszkaniowej Ugorek. W ośmiu blokach wydzieliły się wspólnoty mieszkaniowe, a kilkoma budynkami zarządza ZBM. Powierzchnia osiedla to 24 hektary, na której mieszka 5400 osób zameldowanych na pobyt stały i czasowy. Budynki na osiedlu powstawały głównie w drugiej połowie lat 60-tych.

Osiedle jest dobrze wyposażone w infrastrukturę usługową i handlową. Działa tam kilka szkół, przychodnia zdrowia, przedszkole, Specjalny Ośrodek dla Dzieci Niesłyszących, a także Szkoła Baletowa Fundacji Edukacji Artystycznej. Sklepy i punkty usługowe skoncentrowane są głównie w dużych domach handlowych, choć istnieje także cała sieć niewielkich sklepików i kiosków.

Osiedle znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie Parku Lotników Polskich i Muzeum Lotnictwa, które stanowią naturalne zaplecze dla rekreacji i wypoczynku. Kilkaset metrów od osiedla działa Akademia Wychowania Fizycznego, która udostępnia część infrastruktury sportowej mieszkańcom miasta.

Istnieją dobre połączenia komunikacyjne zarówno za pomocą tramwaju, jak i autobusu. Przystanki wielu linii znajdują się przy Alei Jana Pawła II, a dodatkowo także kilka linii autobusowych biegnie ulicą Meissnera. Z uwagi na wysoką gęstość zaludnienia (dużo wysokich bloków) ciągle dużym problemem jest niedostatek miejsc parkingowych wewnątrz osiedla.

Osiedle Wzgórz Krzesławickie (Osiedla Na Wzgórzach oraz Osiedle Na Stoku – część zabudowana blokami)

Osiedla wchodzą w skład Dzielnicy XVII Wzgórz Krzesławickie.

Duże osiedla mieszkowe w północnej części Nowej Huty stanowiące funkcjonalną i morfologiczną całość. Na terenie 54 hektarów, w 84 budynkach mieszka, na pobyt stały i czasowy ponad 10 000 osób. Osiedle Na Wzgórzach

zostało wybudowane w latach 60-tych, natomiast Osiedle Na Stoku powstało później, w latach 70-tych i 80-tych (jedno z najpóźniejszych osiedli Nowej Huty). Zabudowa to bloki 11-to kondygnacyjne, a także budynki pięciokondygnacyjne. Większość budynków, bo aż 70 znajduje się w zarządzie wspólnot mieszkaniowych. Spółdzielnia Mieszkaniowa Hutnik zarządza 13 budynkami i są to głównie duże, jedenastokondygnacyjne bloki z pierwszej połowy lat 60-tych. Większość budynków została w ostatnich latach zmodernizowana i docieplona, przeprowadzono także remonty klatek i częściowe wymiany infrastruktury technicznej w blokach. W ciągu ostatnich kilkunastu lat na osiedlu powstało kilkanaście nowych budynków wielorodzinnych.

Obszar osiedli jest bardzo bogato wyposażony w infrastrukturę społeczną. Znajduje się tam kilka szkół, przedszkola i liczne ogródki jordanowskie, przychodnie zdrowia, baseny, liczne sklepy i punkty usługowe, dom kultury, kościół, poczta, siedziba Straży Miejskiej,

Dzielnica posiadająca liczne obszary zieleni urządzonej (np. Park Zielony Jar), a także duże tereny otwartej i niezabudowane, szczególnie wzdłuż północnej granicy osiedla. W leżącym po wschodniej stronie osiedla Na Wzgórzach Forcie Grębałów działa klub jazdy konnej.

Pomimo znacznego oddalenia od centrum Krakowa i centrum Nowej Huty osiedle posiada liczne połączenia komunikacją publiczną – na terenie osiedla znajduje się pętla tramwajowa, a także kilka pętli autobusowych.

Osiedle Złotej Jesieni

Osiedle wchodzi w skład Dzielnicy XVI Bieńczyce.

Osiedle hotelowe, wybudowane z myślą o osobach potrzebujących lokali mieszkalnych do wynajęcia. Na osiedlu znajduje się 14 budynków mieszkalnych. Osiedle powstało w latach 1964-1968. W okresie PRL w tych budynkach m.in.

stacjonowało ZOMO, a także mieszkali robotnicy pracujący w hucie. Powierzchnia osiedla to około 10 hektarów. Mieszkańców zameldowanych na pobyt stały lub czasowy na osiedlu we wrześniu 2010 roku było zaledwie 300.

Większością budynków zarządza Przedsiębiorstwo Usług Hotelarskich i Turystycznych „Kraków” w Krakowie. W zasobach tego przedsiębiorstwa znajduje się Hotel Grand Felix, Hotel Felix, a także domy pracownicze – 900 miejsc oraz domy studenckie. W domach studenckich mieszkają głównie studenci Politechniki Krakowskiej, Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej oraz Uniwersytetu Rolniczego. Miasto Kraków wynajmuje część lokali na mieszkania socjalne. Na osiedlu swoją siedzibę ma także Królestwo Świadków Jehowy.

Większość budynków na osiedlu znajduje się w złym stanie technicznym. Także obiekty małej architektury, chodniki i ulice wymagają remontów. Niskie ceny wynajmu mieszkań pracowniczych i studenckich utrudniają właścicielom odpowiednią politykę remontową. W najlepszym stanie znajduje się budynek Hotelu Grand Felix.

